

Motion till riksdagen 2017/18:1168

av **Roland Utbult (KD)**

Yrkesfiskets bedrivande i samklang med landningsskyldigheten

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet och nödvändigheten av att system för yrkesfiskets bedrivande framtas så att landningsskyldighetens införande i det demersala Västerhavsfisket inte förhindrar och försämrar lönsamheten för svenskt yrkesfiske, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

En mycket viktig del i den reformerade fiskeripolitiken på EU-nivå är införandet av landningsskyldigheten. Delar av denna infördes den 1 januari 2016 i Västerhavet, utifrån ännu inte helt färdiga regler – vilket i sig är anmärkningsvärt, då det rimmar illa med det krav på förutsägbarhet som borde kunna ställas på lagstiftningen utifrån en fiskares perspektiv.

Inom fiskerinäringen har en process pågått vari man lyckats samla yrkesfisket. Processen har lett fram till förslag som går i riktning mot individuellt ansvar snarare än kollektivt ansvar, något som är en nödvändighet för att klara landningsskyldighetens införande, vilket också den behöriga myndigheten – Havs- och vattenmyndigheten – själv konstaterat i skrift ett flertal gånger. Det går inte längre att ha en ordning med kollektivt ansvar, det ansvaret måste individualiseras.

Dessa förslag till lösningar, framtagna av ett samlat yrkesfiske, har tillställts Havs- och vattenmyndigheten. Det synes nu som om myndigheten inte anser sig kunna arbeta vidare med dessa förslag framtagna av näringen i rätt tid. Detta är anmärkningsvärt, eftersom myndigheten själv tidigare konstaterat att den nuvarande kollektiva ordningen inte är i samklang med landningsskyldighetens införande.

Det torde vara viktigt att de erfarenheter som har kunnat dras och har dragits från det pelagiska fiskets system också används för framtagandet av system som säkerställer det svenska yrkesfiskets framtid. Det är helt enkelt inte acceptabelt att låta en fiskare – ett fiskeföretag – inte ha tydliga förutsättningar för sitt fiskes bedrivande. Om en kvot

fiskas upp av någon spiller det över på alla andra och dessa fisken omöjliggörs; konsekvensen härav riskerar att bli rejält försämrad lönsamhet och konkurser.

Systemarbetet måste prioriteras, inte endast av fiskerinäringen själv – utan även av den behöriga myndigheten. Den borde utifrån vad som föreslagits den från näringen arbeta intensivt med att framta lösningsmodeller och förslag, i stället för att endast lätt modifiera nuvarande ordning. Det förhållningssättet riskerar många fiskeföretags existens.

Roland Utbult (KD)